

SENATUS CONSULTA
HISPANIÆ ILLUSTRATA,
SIVE COMMENTARIA AD NOVIS-
simas Recopilationis leges, prout extant in
quarto tomo recentèr adiecto.

IN QUO
DECRETA SENATUS CASTELLÆ:
(nostri *AUTOS ACORDADOS* appellant)
continentur.

TOM. II.
UBI PRIMÆ PARTIS PARS ALTE-
ra, & in ea viginti decreta, plenissima expositio-
ne aperiuntur, & omnis sanctionum con-
textus per integros commentarios
explicatur.

AUTHORE
D. EMMANUELE ARREDONDO, CARMONA:
J. C. PINTIANO,

QUONDAM IN EIUSDEM PATRIÆ CELEBERRIMA
Academia Institutionum Cathedræ Antiquiore Moderatore, ibi-
demque Prorectore, & Iudice Academio; deinde jam à
Consilijs Regis, & in Vallis-Oletano Senatu
Fisci Patrono, & Criminum vindice.

Vallis-Oleti: Ex Typographia ILDEPHONSI A RIEGO,
Universitatis Typographi. Anno 1752.

MARIÆ MATRI
SACRATISSIMÆ DOMINÆ,
QUÆSITO, JOSEPHI VIRI SUI, AUXILIO,
HÆC, ET CUNCTA OPERA SUA OFFERT SERVUS EMMANVEL.

HN iterum, MATER, reddit Emmanuel, qui tibi quondam simile litamen adduxit, servus est enim, & annuos operarum redditus in obsequium Domine est exolvere pronus; parvus parva præbet, sed qui non multum operatur, parum præstare tenetur; si orbem habuissem quod offerrem, protinùs offerrem, quod habuissem: Sed dum aurum, & argentum non est mihi, id quod habeo hoc tibi do: Imò non do, sed reddo vindicas enim tamquam Domina cuncta mea.

Pater meus, & Mater mea dereliquerunt me, sed dominus assumpsit, & tu domina suscepisti; custodiens parvulos, humiliatus sum, sed favente te, anima mea convertetur in requiem: Suscipe offerentem, oblatum amplecte; nec enim ellatus scribo; sed obediens pareo, dum Paterno cogente iussu scripta mea lucem querunt; aliàs forte sub umbra perirent; nam nec sunt mihi acceptabilia nimis, quæ nescio an proficua: Sed quamvis mortuus est Pater, quasi non est mortuus, dum obsequentissima gna-ti memoria conservatur: Ergo fiam Patri meo, etiam ultra mortem obediens.

Tu scis, Domina, mentem, tu sensum capis, & si opus est acceptabile Deo, edificabis, sin minus dissipabis, & destrues; non timeo pruinam, nec irruet nix super me, nam tu, qui sapientiam præstas parvulis, pones me iuxta te, & cuiusque manus pugnet contra me.

Tu Regina mundi, fenestra Cæli, ianua Paradisi, Tabernaculum Dei, stela Maris, scala Cælestis, per quam supernus Rex humiliatus ad ima descendit, & homo qui prostratus iacebat ad superna exaltatus ascendit: Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei; sed quidquid de te à mortali homine dicitur celsitudinis tuæ meritis non æquatur: Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei; sed adhuc locus est tui Claudi, adhuc in tui

AUTOXXI.

EN VEINTE Y SIETE DE JULIO DE ESTE AÑO DE mil quinientos y sesenta, se acordò, y determinò por todo el Consejo, que assi como no se lleva decima por las execuciones que se hazen de maravedis, condenados, y aplicados à la Camara quando se cobra por su Magestad, ò para su Magestad, de la misma manera se haga, y guarde quando se cobraren por las personas à quien su Magestad hiziere merced de las tales penas, y condenaciones que à su Camara pertenecen.

Decima debetur à reo executori in Regijs, & superioribus tribunalibus omnimodo; in inferioribus si sit hec consuetudo rectè stabilita.

Consuetudo potest efficere ut minus quam decima solvatur in executionibus, non ut amplius præstetur.

- 2 Autores referuntur agentes de decima executionis.
- 3 Qui executivum debitum solvere recusat, temere adversarium cogit litigare.
- 4 Pœna temere litigantium est ut

in expensis condemnentur.

5 Minor causa excusat à condemnatione expensarum reum quam actorem.

6 Reus qui ita temerarius est ut nec probabilem causam habet in expensis condemnatur.

7 Taxatio expensarum est arbitraria.

8 Prisco Romanorum iure qui temere litigabat decimam solvere cogebatur; actione que dicebatur de calumnia.

9 Justinianus abolitam iam consuetudinem restituit, ut pro expensis decima solveretur.